

Til beslutningsforslag nr. B 64

Folketinget 2010-11

Betænkning afgivet af Retsudvalget den 26. maj 2011

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om hurtig lokalisering af bortførte børn ved at indføre et offentligt advarselsystem

[af Martin Henriksen (DF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 1. februar 2011 og var til 1. behandling den 29. marts 2011. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 2 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 5 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

Nogle af udvalgets spørgsmål og justitsministeren svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget mener, at det er et alvorligt problem, når børn bliver bortført fra Danmark. I langt de fleste sager er der tale om konflikter mellem fraskilte forældre, og vi vil derfor i forbindelse med forhandlingerne om forældreansvarsloven se på, hvilke muligheder der er for at forebygge bortførelser og hurtigere få børnene tilbage, hvis bortførelser alligevel sker. I dette arbejde er vi også indstillet på at høre nærmere om erfaringerne fra andre lande med det alarmsystem, Dansk Folkeparti foreslår anvendt. Men vi kan ikke stemme for DF's beslutningsforslag, som det ligger nu.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget er i forbindelse med debatten og udvalgsbehandlingen blevet endnu mere overbevidst om, at der i Danmark er behov for et advarselsystem i forbindelse med bortførelsessager om børn. Debatten ved 1. behandling og de efterfølgende udvalgssvar har efter DF's opfattelse understreget behovet for en vedtagelse af det foreliggende beslutningsforslag. Justitsministerens svar i forhold til Rigspolitiets arbejde hilser DF velkommen, især at der arbejdes på nye retningslinjer i bortførelsessager, men svarerne viser også, at der er behov for endnu mere fokus på problemet. Det er DF's opfattelse, at politiet gør alt, hvad politiet kan, når der opstår bortførelsessager, især når der er tale om børn. DF mener dog, at Folketinget med fordel kunne iværksætte yderligere initiativer med henblik på at bakke op om politiets arbejde og med det formål at sikre, at informationer om bortførte børn og gerningsmænd så hurtigt som muligt når ud til offentligheden.

Med henvisning til de optrykte svar på udvalgsspørgsmålene samt bemærkningerne i betænkningen og ved 1. behandling ønsker DF fortsat et nationalt advarselsystem i sager om bortførte børn.

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldi og Sambandsflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Kim Andersen (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Karsten Nonbo (V) Peter Skaarup (DF) fmd. Marlene Harpsøe (DF)

Pia Adelsteen (DF) Tom Behnke (KF) Tage Leegaard (KF) Simon Emil Ammitzbøll (LA) Karen Hækkerup (S)

Maja Panduro (S) Christian H. Hansen (UFG) Julie Skovsby (S) Anne Baastrup (SF)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) nfmd. Lone Dybkjær (RV) Line Barfod (EL)

Kristendemokraterne, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Tjóðveldi og Sambandsflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	3
Socialdemokratiet (S)	45	Kristendemokraterne (KD)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	23	Siumut (SIU)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	17	Tjóðveldi (T)	1
Radikale Venstre (RV)	9	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	4	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	2

Oversigt over bilag vedrørende B 64

Bilagsnr.	Titel
1	1. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende B 64

Spm.nr.	Titel
1	Spm., om ministeren kan oplyse, hvor mange bortførte børn der på nuværende tidspunkt befinder sig i udlandet, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm., om ministeren kan oplyse, hvilke retningslinjer Rigspolitiet agter at udvikle med henblik på at forbedre bl.a. informationstilgangen til befolkningen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm., om ministeren agter at sikre, at Rigspolitiet inddrager erfaringer fra andre landes advarselssystemer, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm., om ministeren agter at sikre, at Rigspolitiet inddrager relevante børneorganisationer i arbejdet samt ministerier, telefonselskaber, repræsentanter fra lufthavne, havne, trafikselskaber, relevante internetsider, tv, radio og andre myndigheder m.m. i processen med henblik på at sikre den nemmeste og hurtigste måde at videreformidle en advarsel til den brede offentlighed på, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om ministeren vil sikre, at Rigspolitiet overvejer at indarbejde i deres retningslinjer, at sms- og mms-beskeder bør indgå i den vifte af redskaber, som myndighederne kan benytte sig af, når det er påkrævet, at informationer kommer hurtigt ud til befolkningen, til justitsministeren, og ministerens svar herpå

Nogle af udvalget spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og justitsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 1:

Kan ministeren oplyse, hvor mange bortførte børn, der på nuværende tidspunkt, befinder sig i udlandet?

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Udenrigsministeriet og Familiestyrelsen.

Udenrigsministeriet har oplyst følgende:

»Udenrigsministeriet har aktuelt 25 barnebortførelsessager omfattende 54 børn. Udenrigsministeriets sager angår alle lande, der ikke har tilsluttet sig Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser eller Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed.«

Familiestyrelsen har oplyst følgende:

»Familiestyrelsen behandler, som dansk centralmyndighed, sager om bortførelse af børn til lande, som har tilsluttet sig Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser og Europarådskonventionen af 1980 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed.

Styrelsen kan oplyse, at styrelsen for tiden har 12 verserende konventionssager om børnebortførelse, der omhandler 17 bortførte børn.«

Spørgsmål 2:

Kan ministeren oplyse, hvilke retningslinjer som Rigspolitiet agter at udvikle med henblik på, at forbedre bl.a. informationstilgangen til befolkningen?

Svar:

Som jeg tilkendegav under 1. behandlingen den 29. marts 2011 af beslutningsforslag nr. B 64, er det Rigspolitiets opfattelse, at de redskaber, som myndighederne allerede er i besiddelse af, er tilstrækkelige i sager om børnebortførelser.

Rigspolitiet har således oplyst, at politiet bl.a. har mulighed for, at efterlyse det bortførte barn på forskellig vis, f.eks. ved rundkastning via politiets radiosystem, gennem TV og radio, ved en særlig meddelelse til lufthavne og politikredse med grænsestationer, i Shengeninformations-systemet (SIS) og via Interpol.

Som jeg også oplyste under 1. behandlingen, er Rigspolitiet i færd med at udarbejde et sæt retningslinjer til landets politikredse vedrørende proceduren for behandling af børnebortførelsessager. Rigspolitiet har om disse retningslinjer nærmere oplyst, at de har til formål at formalisere og klargøre den gældende procedure i børnebortførelsessager.

Spørgsmål 4:

Agter ministeren at sikre, at Rigspolitiet inddrager relevante børneorganisationer i arbejdet, ministerier, telefonselskaber, repræsentanter fra lufthavne, havne, trafikelskaber, relevante internetsider, tv, radio,

andre myndigheder m.m. i processen med henblik på at sikre den nemmeste og hurtigste måde at videreformidle en advarsel til den brede offentlighed på?

Svar:

Der kan henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 2 (B 64) fra Folketingets Retsudvalg.

Som det fremgår heraf, er Rigspolitiet i færd med at udarbejde retningslinjer på området.

Rigspolitiet har om disse retningslinjer nærmere oplyst, at de har til formål at præcisere og formalisere den eksisterende procedure i børnebortførelsessager. Rigspolitiet har på den baggrund ikke umiddelbart planer om i forbindelse med udarbejdelsen af disse retningslinjer at inddrage en bredere kreds af bl.a. eksterne samarbejdsparter, men vil imidlertid drøfte udkastet til retningslinjerne i det tværgående kontaktudvalg for børnebortførelser, hvor bl.a. Familiestyrelsen og Udenrigsministeriet deltager.

Spørgsmål 5:

Vil ministeren sikre, at Rigspolitiet overvejer at indarbejde i deres retningslinjer, at SMS/MMS beskeder bør indgå i den vifte af redskaber, som myndighederne kan benytte sig af, når det er påkrævet, at informationer kommer hurtigt ud til befolkningen, f.eks. i et bestemt område?

Svar:

Der kan henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 2 (B 64) fra Folketingets Retsudvalg.

Rigspolitiet har supplerende oplyst, at Rigspolitiet generelt er opmærksomt på nye teknologiske muligheder, herunder anvendelsen af SMS/MMS. I den forbindelse kan der henvises til det pilotprojekt, der i øjeblikket foregår i Nordsjællands Politi vedrørende borgervarsling via SMS («Tryk Politi»). Projektet har til formål at undersøge mulighederne for ved brug af nye metoder og nye rutiner at øge samarbejdet mellem politi og borgere. Projektet blev iværksat i november 2010 og har i dag omkring 7.500 borgere tilmeldt. Projektet vil blive evalueret i løbet af sommeren 2011, og resultaterne af evalueringen vil indgå i overvejelserne omkring muligheden for at inddrage ny teknologi i kommunikationen med borgerne.